

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਸੇਧ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਵੇਗੀ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ 80 ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੇਧਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ 50 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਨਸੈਮ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ।

ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਦਸੌਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 646

ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ (1953 ਦਾ IV)—ਧਾਰਾ 109—ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ-ਕੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪੰਚਾਇਤ-ਕੀ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ-ਕੀ ਪੰਚਾਇਤ ਕੋਲ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ "ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤ। ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਵਿਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੇ ਪੰਚਾਇਤ ਖੁਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੋਵੇ, ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ

ਪੰਚਾਇਤ ਵੱਲੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਿਵਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਧਾਰਾ 109(1) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਜੋ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਅਧੀਨ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ, ਪੰਚਾਇਤ, ਮਿਤੀ 19 ਜੂਨ, 1957, ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮਿਤੀ 26 ਸਤੰਬਰ, 1957 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ।

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਤੇ ਪੀ.ਐਸ. ਦੌਲਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ- ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ (IV ਆਫ਼ 1953) ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਅਧੀਨ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਿਰ 25 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 400 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 97 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸੇਧ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਸਿਰਫ਼ 400 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 400 ਰੁਪਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ, ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ। ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਤੇ ਆਈਟਮ 'ਕੇ' ਵੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ "ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜਾਂ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੰਚਾਇਤ ਖੁਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇੱਕ ਐਕਸਪਾਰਟ ਆਰਡਰ, ਜੋ ਕਿ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 19 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ। ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰੋਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵੀਂ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਗੁਲਾਪਲੀ ਨੇਗੋਸ਼ਵਰਾਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1), ਅਤੇ ਖਣਿਜ ਵਿਕਾਸ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੰਚਾਇਤ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਇਤ ਖੁਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ReX ਬਨਾਮ ਬਾਥ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਅਥਾਰਟੀ (3)। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਸ ਨੇ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ। (ਦੇਖੋ ਫਰੇਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਬਾਥ ਜਸਟਿਸ (4)। ਇਹ ਵਿਸਕਾਉਂਟ ਕੇਵ ਐਲਜੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 592 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਬਿਨਾਂ ਸੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 19, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, 'ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਜੱਜਾਂ ਸਮੇਤ', ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੱਜ ਜੋ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਚੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਰਗਰਮ ਕਦਮ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ) ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਮ ਨਿਯਮ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਅਤੇ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਨਾਗੋਸ਼ਵਰਾਰਾਓ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ, ਜੇ., ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਖਿਆ:-

"ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹਮਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਪਵਾਦ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਸਰਵਉੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇ, ਜਾਇਜ਼ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਖੜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਇ IV ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 40, 41, 44, 46 ਅਤੇ 51 ਨੂੰ ਦੇਖੋ। ਇਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਤਬਾਦਲੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ, ਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪੰਚਾਇਤ ਖੁਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੋਵੇ, ਉਥੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੰਚਾਇਤ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਖੁਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜੱਜ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 (2) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਿਰ 400 ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਿਵਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਹੱਦ। ਜੇ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 109

ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਧਾਰਾ 109 (1) ਅਧੀਨ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਜੋ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 109 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਪੰਚਾਇਤ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ 400 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ 19 ਜੂਨ, 1957 ਦੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 50 ਰੁਪਏ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਜੇ.ਜੇ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸਮਰਪਣ ਨਾਥ ਗੋਇਲ - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1959 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 129 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1940 ਦਾ X)—ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ ਪੈਰਾ 8—ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਤੋਂ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਲਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ— ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ (1908 ਦਾ V)—ਸੈਕਸ਼ਨ 34—ਦੇ ਉਪਬੰਧ—ਕੀ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 34, ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧੀ. ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਬਣਾ ਕੇ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਅਨੁਵਾਦਕ: ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।